

INALTA CURTE DE CASATIE SI JUSTITIE
SECTIA PENALA
DOSAR NR. 424/35/2014
TERMEN: .10.2017

DOMNULE PRESEDINTE,

Subsemnatul PORTAN CALIN IOAN, in calitate de inculpat intimat in dosarul cu referintele de mai sus, prin avocat George Papu formulam prezentele

CONCLUZII SCRISE

prin care va solicitam respectuos respingerea apelului formulat de Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie – Directia Nationala Anticoruptie – Serviciul Teritorial Oradea ca neintemeiat si mentinerea hotararii instantei de fond – sentinta penala nr. 110/P.I./2016 din 21.11.2016, a Curtii de Apel Oradea, sectia penala si pentru cauze cu minori, prin care a fost achitat inculpatul pentru infractiunile pentru care a fost trimis in judecata si s-a dispus ridicarea sechestrului asigurator instituit asupra bunurilor mobile si imobile ale inculpatului, pana la concurenta sumei de 91.684 lei.

Prealabil mentionam faptul ca simpla lecturare a acestei sentinte este suficienta pentru a se mentine solutia dispusa, argumentele prezentate de judecatorul fondului fiind pertinente, temeinice si legale, expunand si motivand in mod evident si detaliat solutia dispusa in cauza.

De asemenea, subliniem faptul ca, de la formularea propunerii de arestare preventiva, respinsa in fond si recurs, parchetul nu a administrat alte probe in plus pentru infractiunea de trafic de influenta si spalare a banilor, fata de cele care au determinat Inalta Curte de Casatie si Justitie (incheierea nr. 4005 din 12.12.2013, pronuntata in dosarul nr. 442/35/2013) sa conchida ca *“sunt indicii slabe cu privire la savarsirea de catre inculpat a faptelor pentru care este cercetat”* si ca *“nu rezulta fara dubiu ca inculpatul ar fi lasat sa se inteleaga ca are influenta asupra executorului judecatoresc ...”* (in schimb s-au efectuat probatorii in privinta infractiunii de evaziune fiscala, aspect tratat mai jos).

Ca raspuns fata de motivele de apel ale Parchetului de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie – Directia Nationala Anticoruptie – Serviciul Teritorial Oradea, fata de probele administrate in faza de apel, invederam urmatoarele :

In esenta, intregul demers al denuntatorilor are ca justificare supararea cauzata de neobtinerea unor rezultate judiciare dorite de acestia (nu doar in aceasta speta, ci si in altele), de tergiversarea demersurilor judiciare de catre inculpat, dar mai ales o neintelegere de catre acestia a activitatii avocatului, o interpretare malitioasa a celor evocate de inculpat si mai ales o atitudine provocatoare vindicativa.

Mai mult, denuntatorii fie se contrazic intre ei, fie invedereaza aspecte nereale, in contra declaratiilor date la organul de urmarire penala sau in fata instantelor (fond si apel) ori celor ce rezulta din inregistrările efectuate in cauza.

In privinta acuzatiilor de evaziune fiscala, inserate dupa ce Inalta Curte a sesizat lipsa de temeinicie a celorlalte acuzatii, se observa si in situatia acestora ca nu tin cont de practica judiciara si realitatea faptica.

a) Cu privire la infractiunea de trafic de influenta.

Inculpatul este acuzat ca ar fi primit suma de 2000 lei, precum si suma de 500 de lei pe care sa o dea executorului judecatesc Beiusanu Bogdan si urma sa obtina cu titlu de onorariu de succes suma de 5000 lei, incheind un contract de asistenta juridica cu denuntatorul Onita Vasile, neemitand insa chitanta pentru suma primita.

Teza potrivit careia inculpatul urma sa intervina pe langa un executor judecatesc, asupra caruia primul a lasat sa se inteleaga ca are influenta, pentru a-l determina pe acesta sa organizeze o licitatie trucata, in urma careia Onita Vasile, ca singur participant al licitatiei sa achizitioneze imobilul scos la licitatie cu suma de maxim 45.000, in conditiile in care imobilul fusese evaluat la 95.800 este exclusiv teza acuzarii, preluata din unele declaratii ale denuntatorilor, care s-au facut ca nu inteleg ce anume le-a explicat inculpatul, desi continutul discutiilor cu acesta se regaseste in interceptarile ambientale si ale convorbirilor telefonice.

In esenta tergiversarea demersurilor inculpatului a avut ca fundament faptul ca dupa incheierea contractului si-a dat seama ca pentru hotararea ce urma sa fie executata, fiind o hotarare de expedient, care potrivit naturii sale nu poate fi pusă în executare, fiind de esența ei înțelegerea părților și doar dacă nu se ajunge la finalitate urmează a se pronunța o hotărâre care să constituie titlu executoriu, prin continuarea si finalizarea procesului de fond, ceea ce s-a si intamplat in final, fara participarea inculpatului ca avocat.

Referitor la pretinsa **influenta** asupra executorului judecatesc, sunt de precizat urmatoarele :

- In primul rand acest executor, cunoscut ca un bun profesionist a fost ales si indicat de catre denuntatori (a se vedea declaratiile din fond ale acestora, in

apel Onita Vasile nu mai recunoaste insa acest aspect, desi arata ca lucra cu acesta). Dealtfel acestia tot la el au fost singuri, spre a le realiza executarea silita.

- In al doilea rand inculpatul a mentionat in contextul discutiilor lungi ca il cunoaste pe fiul sau executorului Beiusan Gheorghe, cu care a fost coleg, adica pe numitul Beiusan Bogdan Florin, asociat cu tatal sau in cadrul societatii de executori judecatoresti SEJ Beiusan, ca acestia respecta legea si nu se lasa intimidati sau influentati (convorbirea ambientala din 25.11.2013), si nu isi permit sa ii faca inculpatului (pentru ca se cunosc) vreun aspect nelegal sau reprobabil (cum ar fi sa incerce o intelegere oculta cu vreun speculator imobiliar, pe care sa il cheme spre a licita), dar daca acesta sau acestia dau dovada de vreo atitudine neconforma, va schimba executorul judecatoresc sau va contesta actele de executare silita (a se vedea aceeaasi discutie ambientala inregistrata).

Prin urmare, nu este vorba despre o influenta pe care inculpatul sa o aiba, de natura sa il determine pe executorul judecatoresc sa incalce legea, cum dealtfel recunoaste si denuntatorul in declaratia data in fata instantei de fond, inculpatul aratand ca ii cunoaste ca persoane profesioniste si care nu creeaza probleme, respectand etica si legea, in caz contrar il vor schimba sau va contesta actele de executare.

- **Niciodata nu a fost vorba de un aranjament ocult, acesta pare a fi fost inteles doar de denuntatori** (desi in fata instantei de fond denuntatoarea arata expres ca nu trebuia sa se faca ceva nelegal, din explicatiile denuntatorului reiesind acelasi aspect), **inculpatul neconfirmand aceasta ipoteza in discutiile avute cu denuntatorii, cu toata atitudinea provocatoare a acestora.** In nicio discutie, nici telefonica nici ambientala, inculpatul nu spune ca a aranjat ceva sau ca va rezolva sigur ceva, dimpotriva arata cum crede ca s-ar rezolva dorinta clientului din perspectiva experientei juridice, iar daca conduita executorului il nemultumeste pe client, arata ca poate si urmeaza sa-l schimbe (acest aspect a fost evocat de doua ori in discutia inregistrata ambientala din 25.11.2013).

- **Destinatia sumei de 500 lei nu poate fi considerata in niciun caz drept pret al influentei, atata timp cat, desi efectueaza un serviciu de interes public, un executor judecatoresc are dreptul la onorariu.**

In conditiile in care:

i) In discutia inregistrata ambientala din 29.11.2013 in referire la sumele de bani primite si chitante aferente, cu privire la suma de 500 lei inculpatul arata expres ca executorul judecatoresc are emisa ori le va da chitanta pentru aceasta suma, rezultand cu evidenta caracterul de onorariu executor judecatoresc (chiar partial),

ii) în declarațiile acestora din fond și apel executorii arată ca practica societății de executori era aceea de a solicita onorariul în două părți (una mică, plătită de creditor cu titlu de avans și a doua, mai mare și procentuală imputată debitorului),

iii) inculpatul arată de două ori în discuția din 25.11.2013 că nu mai trebuie dat nimic executorului. Inculpatul practica primirea de sume de bani pentru a plăti alte cheltuieli cu cauzele sale către terți (cum ar fi plata taxei de timbru solicitată și se înmână de către client și a o plăti avocatului),

iv) denunțatorii mai dăduseră sume de bani inculpatului pentru plăți către terți (cum ar fi contravaloare taxe de timbru, deși Onita Vasile nu recunoaște în declarația de apel, dar tot în apel îl contrazice soția), de altfel cunosteau și mai practicaseră plata unei sume în avans pentru începerea executării silite (a se vedea declarația denunțătoarei Onita Gabriela din fața instanței de fond, declarația din apel a denunțatorului Onita Vasile),

v) valoarea infimă a sumei de 500 lei nu putea constitui un motiv pentru ca executorul judecătoresc să efectueze niste manopere de trucare a licitației pentru ca denunțatorii să castige în final 45.000 lei (ar fi însemnat că prețul executorului să fie de 1,11% din valoare și oricum o valoare derizorie),

vi) inculpatul explică denunțatorilor faptul că restul sumei cu titlu de onorariu de executare va fi plătit ca în cazul judecării de partea care cade în pretenții, deci va fi recuperat de la debitor, ca atare îi explică natura sumei înmânate spre a fi transmisă executorului judecătoresc,

vii) executorul Beiusan Bogdan Florin confirmă (în declarațiile din fond și apel, unde vorbește expres de Onita) că discutaseră de principiu despre acceptarea unui client, pentru o executare imobiliară, fără multe detalii și

viii) însăși denunțătoarea, în emailul transmis către inculpatul intimat (după intervenția neînțelegerilor dintre ei și anterior formulării plângerii penale) prin care solicită restituirea unor sume de bani, denumesc cele 500 lei, aflate în discuție, avans onorariu expert.

Posibilitatea plății unui onorariu de succes în cauze civile este permisă de Statutul profesiei de avocat (art. 134), iar practica de care chiar inculpatul se plângea în discuția înregistrată ambianțial, a neplății totale a onorariului de către client generează apelarea la astfel de instrumente, cum este cea a onorariului de succes, adică o plată fracționată și dependentă de un succes a cărui realizare pare a fi posibilă, față de prevederile legale și experiența sa de cunosător al practicii judiciare.

Este important a se observa că denunțătoarea, în declarația dată în fond arată că acesta nu i-a fost impus, prin urmare este plauzibilă ipoteza stabilirii valorii sale de către denunțatori, întrucât dacă denunțatorul însuși reușea să obțină atribuirea imobilului în contul sulței (cu plata unei diferențe, față de

sulta ce i se cuvenea, avand in vedere pretul de strigare de 45.000 lei) acesta avea un succes in plus fata de recuperarea valorii sultei, aspect care fusese si era avut in vedere de catre inculpat si care era obiectul principal al intelegerii.

Ideea posibilitatii de a primi in contul sultei, cu plata unei diferente sau nu (in functie de scaderea valorii de licitatie a imobilului la fiecare licitatie ulterioara) i-a venit denuntatorului dupa ce inculpatul i-a explicat ca, potrivit legii, valoarea expertizata a imobilului este doar valoarea de plecare, ea scade atunci cand nu sunt licitatori care sa ofere pretul expertizat.

Prin urmare, de la obtinerea sumei cuvenite cu titlul de sulta, ce ar fi fost poate imposibil de recuperat daca nu ar fi fost alti licitatori (cum denuntatorii au si reiterat in discutiile ambientale din 25.11.2013, respectiv faptul ca nu sunt interesati de licitatie decat ei, cei trei mostenitori, mai precis doua surori, neinteresate de a licita, ramanand doar denuntatorul interesat) singura posibilitate de satisfacere a creantei reprezentand sulta, in afara vanzarii imobilului, era preluarea acestuia in contul creantei, ori tocmai pentru ca se preconiza lipsa altor licitatori era evident rezultatul, adica scaderea pretului imobilului, spre jumătate din valoarea expertizata sau mai puțin.

Daca s-ar fi dispus o noua expertiza, fata de scaderea valorilor imobilelor, dar si trecerea timpului, cu efectul degradarii imobilului (aspect constientizat si exprimat chiar de denuntatorul Onita Vasile in 25.11.2013), atingerea sumei de 45.000 lei era o posibilitate plauzibila, cauzata de aceste aspecte si nu de aspecte oculte, pe care trebuia sa le efectueze executorul judecatoresc urmare a traficarii influentei de catre inculpat.

Probabilitatea vânzării imobilului prin licitație la o valoare de cel mult 45.000 lei a fost confirmată de ambii executori audiați în cauză, ca urmare a scaderii substanțiale a prețurilor în Oradea în urma crizei economice.

Dealtfel in aceeași discuție inculpatul arata ca vor incerca sa impinga cat mai jos valoarea de licitatie, fara a promite ca aceasta se va realiza in fapt si ca vor vedea la fata locului ce se va intampla.

Ca inculpatul urmarea satisfacerea clientului prin primirea intregii sulte, primordial obtinerii imobilului la o valoare mai mica (numai daca situatia din executarea silite ii permitea) sta si inregistrarea din 25.11.2013, cand acesta ii spune denuntatorului ca in cazul in care vor participa mai multi licitatori, atunci cu siguranta denuntatorul va primi sulta cuvenita.

Cu privire la anuntul de participare la licitatie este de observat faptul ca:

- regula este ca se publica intr-un ziar local (nefiind vorba de o vanzare importanta pentru intreaga tara, spre a fi publicata intr-un ziar national),
- se publica la rubrica de mica publicitate (nu pe prima pagina, unde ziarele de obicei nu accepta publicitate sau daca o fac se plateste foarte mult si niciodata de catre persoane fizice, avand ca obiect licitatii imobile), prin urmare nu este vorba de vreo rubrica obscura, in vreun colt de ziar,
- de obicei putine persoane sunt interesate de anunturile de mica publicitate, deci ca regula nu sunt foarte citite si nu in ultimul rand, cetatenii sunt destul de reticenti sa cumpere ceva in cadrul unei licitatii, de teama intoarcerii executarii silite sau a altor probleme juridice.

Ca atare, concluzia ca la licitatie nu vor participa decat cei strict interesati este de altfel o regula in practica, cu doua exceptii rar intalnite : participarea speculatorilor imobiliari si a altor terti de buna credinta.

Fata de situatia imobilului, care nu reprezenta unul de interes pentru publicul larg, concluzia desprinsa din practica era una logica si nu rezultatul vreunei conduite nelegale a executorului, care urma sa gaseasca metode de indepartare a altor licitanti.

Dealtfel este important a se observa ca inculpatul spune in discutia din 25.11.2013 ca daca vor participa mai multi licitanti, pretul poate creste si atunci isi poate obtine denuntatorul sulta, ceea ce ar fi insemnat satisfacerea pretentiilor sale, deci tot un rezultat pozitiv si dorit de denuntatori.

- **Explicatiile avocatului si lipsa de coeziune intre ceea ce urmareea denuntatorul si ce ii spunea inculpatul ca se va face, lipsa de cooperare sau acceptare a atitudinii provocatoare a denuntatorului de catre inculpat, care desi, era provocat, ii explica denuntatorului cum decurge din punct de vedere legal si al practicii executarea silita.**

Cum rezulta in mod evident din analiza discutiei inregistrata ambiental in 25.11.2013, inculpatul insista pe aspectul principal ce facea obiectul contractului de asistenta juridica (asistenta juridica "pentru vanzarea la licitatie"), respectiv executarea sultei si indestularea denuntatorului din pretul oferit de un posibil tert licitator, rezultatul primordial fiind prestarea serviciului principal, de executare a sultei, cumpararea imobilului la un pret mai mic de catre denuntator fiind un aspect subsidiar pentru inculpat, neurmarit in mod evident, ci acceptat, generat de faptul ca chiar clientul ii daduse asigurari ca nu vor participa terti licitatori la licitatii, nefiind interesi direct astfel de terti de cumpararea imobilului, aspect care contureaza caracterul nepenal al raporturilor dintre client si avocat.

- **Posibilitatea legala de a cumpara un bun la licitatie cu o valoare mai mica decat cea evaluata este recunoscuta de ambele Coduri de procedura civila (art. 509 ¹ din C.pr.civ. anterior si art. 845 ² din Noul cod), iar practica neparticiparii tertilor la licitatie este generata de neincrederea**

¹ Art. 509 :

(1)Licitatia incepe prin citirea de către executor a publicației de vânzare și a ofertelor primite până la acea dată.

(2)Executorul va oferi apoi spre vânzare imobilul, prin trei strigări succesive, la intervale de timp care să permită opțiuni și supralicitări, pornind de la prețul oferit care este mai mare decât cel la care s-a făcut evaluarea potrivit art. 500 alin. (2) sau, în lipsa unei asemenea oferte, chiar de la acest preț.

(3)Dacă imobilul este grevat de vreun drept de uzufruct, uz, abitație sau servitute intabulate ulterior înscrierii vreunei ipotece, la primul termen de vânzare strigările vor începe de la prețul cel mai mare oferit sau, în lipsă, de la cel fixat în publicație, scăzut cu valoarea acestor drepturi socotită potrivit art. 500 alin. (4).

(4)Dacă din cauza existenței drepturilor arătate la alin. (3), nu s-a putut obține un preț suficient pentru acoperirea creanțelor ipotecare înscrise anterior, socotite după datele din cartea funciară, executorul judecătoresc va relua în aceeași zi licitația pentru vânzarea imobilului liber de acele drepturi; în acest caz, strigările vor începe de la prețul menționat în publicația de vânzare, fără scăderea arătată în alin.3.

cumparatorilor de a cumpara un bun litigios sau un bun de care proprietarul este depozitat silit.

- Textele de lege arata ca pretul de adjudecare (achizitie) poate fi *i*) orice pret oferit (chiar si de 10 % din valoare, de exemplu), in cazul tinerii celei de-a doua licitatii, la care pretul de pornire va fi de 75 % din valoarea imobilului, potrivit Vechiului Cod sau *ii*) de asemenea orice pret oferit, dar nu mai mic de 30 % din valoarea imobilului, la a doua licitatie, respectiv orice pret oferit in cadrul celei de-a treia licitatii, in cazul in care nici la a doua licitatie bunul nu este vandut la minim 30% din valoarea sa.

Prin urmare, posibilitatea achizitionarii subevaluate, in optica parchetului, nu reprezinta decat o posibilitate permisa de lege, care permite achizitia la licitatie a unui imobil la orice pret dupa desfasurarea unei licitatii, potrivit Vechiului Cod de procedura civila sau a doua licitatii, potrivit Noului Cod.

Dealtfel, expres intrebati in ambele instante, ambii martori executori au aratat ca valoarea de achizitie de 50% din cea evaluata nu reprezinta un pret

(5) În cazul în care nu este oferit nici prețul la care imobilul a fost evaluat, vânzarea se va amâna la un alt termen, de cel mult 60 de zile, pentru care se va face o nouă publicație în condițiile art. 504 alin. (3). La acest termen, licitația va începe de la prețul de 75% din cel la care imobilul a fost evaluat. Dacă nu se obține prețul de începere a licitației, la același termen bunul va fi vândut la cel mai mare preț oferit. Vânzarea se va putea face chiar dacă se prezintă o singură persoană care oferă prețul de la care începe licitația.

2 Art. 845 - Efectuarea licitației

(1) Vânzarea la licitație se face în mod public. Ea începe prin citirea de către [executor](#) a publicației de vânzare și a ofertelor primite până la acea dată.

(5) Executorul va oferi apoi spre vânzare imobilul, prin 3 strigări succesive, la intervale de timp care să permită opțiuni și supralicitări, pornind de la prețul oferit care este mai mare decât cel la care s-a făcut evaluarea, potrivit art. 835 alin. (1) sau, în lipsa unei asemenea oferte, chiar de la acest preț.

(6) Dacă imobilul este grevat de vreun drept de uzufruct, uz, abitație sau servitute intabulate ulterior înscrierii vreunei ipotece, la primul termen de vânzare strigările vor începe de la prețul cel mai mare oferit sau, în lipsă, de la cel fixat în publicație, scăzut cu valoarea acestor drepturi socotită potrivit art. 836 alin. (2).

(7) Dacă din cauza existenței drepturilor arătate la alin. (6) nu s-a putut obține un preț suficient pentru acoperirea creanțelor ipotecare înscrise anterior, socotite după datele din cartea funciară, executorul judecătoresc va relua în aceeași zi licitația pentru vânzarea imobilului liber de acele drepturi; în acest caz, strigările vor începe de la prețul menționat în publicația de vânzare, fără scăderea arătată la alin. (6).

(8) În cazul în care nu este oferit nici prețul la care imobilul a fost evaluat, vânzarea se va amâna la un alt termen, de cel mult 30 de zile, pentru care se va face o nouă publicație, în condițiile art. 838. La acest termen, licitația va începe de la prețul de 75% din prețul de pornire al primei licitații. Dacă nu se obține prețul de începere a licitației și există cel puțin 2 licitatori, la același termen, bunul va fi vândut la cel mai mare preț oferit, dar nu mai puțin de 30% din prețul de pornire al primei licitații. Vânzarea se va putea face chiar dacă se prezintă o singură persoană care oferă prețul de la care începe licitația. În conținutul publicației de vânzare întocmite pentru cel de-al doilea termen vor fi inserate, sub sancțiunea nulității, toate aceste mențiuni privind modul de stabilire a prețului de adjudecare a imobilului la al doilea termen.

(9) Dacă nici la a doua licitație imobilul nu a fost adjudecat, la cererea creditorului, executorul judecătoresc va putea stabili o nouă licitație, în condițiile prevăzute la alin. (8). La termenul stabilit la alin. (8), licitația va începe de la prețul de 50% din prețul de pornire al primei licitații. Dacă nu se obține acest preț și există cel puțin 2 licitatori, bunul va fi vândut, la acest termen, la cel mai mare preț oferit, chiar dacă acesta din urmă este mai mic decât valoarea creanței ori a garanției. Vânzarea se va putea face chiar dacă se prezintă o singură persoană care oferă prețul de pornire al acestei licitații. În conținutul publicației de vânzare întocmite pentru cel de-al treilea termen vor fi inserate, sub sancțiunea nulității, toate aceste mențiuni privind modul de stabilire a prețului de adjudecare a imobilului la al treilea termen.

(11) Executorul va declara adjudecatar persoana care, la termenul de licitație, a oferit prețul de vânzare cel mai mare ori, după caz, cel arătat la alin. (6)-(8).

derizoriu si au invederat si faptul ca piata imobiliara a suferit o scadere a preturilor imobilelor.

Din pacate insa denuntatorii au aratat expres ca nu au citit dispozitiile procedural civile cu privire la executarea silita a imobilelor, desi era in interesul lor sa o faca spre a intelege ceea ce le-a tot repetat inculpatul, mai grav este ca procurorul anchetator nu le-a citit si a continuat sa sustina ideea de licitatie trucata si vanzare la pret subevaluat, cand aceste aspect sunt doar chestiuni pe care legea le prevede si o estimare pozitiva a cursului unei executari silit pe care un avocat cu oarecare experienta le poate expune clientilor.

In ciuda celor afirmate mincinos de denuntator in apel, infirmate tot in fata instantei supreme de sotia acestuia si executorul Beiusan Gheorghe, imobilul nu a fost pierdut, ci obtinut la licitatie cu o valoare redusa cu 25% din cea expertizata (executarea s-a realizat de tatal executorului cu care inculpatul avusese o discutie de principiu, dar aceeasi societate de executor judecatesc, tot prin publicarea unui anunt in ziarul local si doar prin participarea rudelor, cum arata in apel Beiusan Gheorghe si Onita Gabriela). In cazul in care s-ar fi desfasurat si o licitatie urmatoare, evident ca valoarea ar mai fi putut sa scada. De asemenea si solicitarea unei noi expertize pentru stabilirea valorii de circulatie a imobilului la momentul licitatiei ar fi condus la diminuarea pretului de pornire.

Ca alte aspecte ce tin de conduita neconforma a denuntatorilor, in fata tuturor organelor judiciare, se observa cu claritate atitudinea provocatoare a acestora, care folosesc expresii si se refera la situatii neavute niciodata in vedere, in comparatie cu atitudinea corecta a inculpatului, care le explica ce urmeaza a se face potrivit legii.

Desi inculpatul le spune inclusiv daca le-a emis chitanta (in 29.11.2013), in caz contrar urmand a o face, denuntatorii ii ascund acest lucru, ii ascund faptul ca au mers si au inregistrat dosarul de executare la acelasi executor judecatesc.

- **Atitudinea denuntatorului este una inconsecventa, oscilanta, prin toata corespondenta electronic si prin scrisoare recomandata (din 15.05.2013), ambele recunoscute de denuntatori in declaratiile date in fond, i se reproseaza inculpatului conduita profesionala, neglijenta si delasarea in prestarea serviciului avocatial, faptul ca nu raspunde la telefoane si lipseste de la intalniri, nu lipsa reusitei vreunui angajament facut sau nerespectarea vreunei intelegeri oculte (a se vedea corespondenta electronic prin e-mail, respectiv fila 1 verso, fila 2 fata mijloc, fila 3).**

(12) În toate cazurile, la preț egal, va fi preferat cel care are un drept de preempțiune asupra bunului urmărit.

- **Atitudinea denunțătorilor este inconsecventă și oscilantă chiar și în ceea ce privește declarațiile date în fața Curții de Apel Oradea și a Înaltei Curți de Casație și Justiție.** În acest sens vă rugăm să observați faptul că în primă instanță declară a adjudecat imobilul în cadrul unei licitații organizate fără concursul inculpatului, iar în fața instanței de apel declară că a pierdut acel imobil din vina inculpatului. De altfel această aspect este contrazis atât de către cei doi executori audiați în calitate de martori cât și de celălalt denunțător. Mai mult denunțătorul Onița Vasile declară în fața instanței de apel faptul că inculpatul ar fi folosit în mod constant un cuvânt sinonim cu –trucare- fără a putea indica acel cuvânt, deși susține că inculpatul ar fi folosit foarte frecvent acel cuvânt, dar în mod ciudat totuși nu a reușit să îl rețină. Mai mult toate discuțiile ambientale și telefonice dintre inculpat și denunțători au fost interceptate pe o perioadă de câteva luni și totuși acel cuvânt care ar fi condus la ideea unei înțelegeri oculte, nu se regăsește în niciuna dintre discuțiile interceptate.

- Ulterior, în loc să se desocotească cu avocatul, prin intermediul organelor profesiei sau instanța (pentru o posibilă prejudiciere, urmare a abaterii disciplinare constând în neprestarea serviciului angajat sau chiar malpraxis și evident restituirea onorariilor), nu au apelat la jurisdicția cuvenită în acest gen de cazuri (deși nereal afirmă că au făcut-o, fără a proba însă acest aspect pe parcursul întregului periplu al dosarului), dau o altă interpretare înțelegerii cu avocatul și un caracter ocult, penal, provocându-l prin folosirea unor expresii de natură să genereze ideea unei fapte de corupție, care însă lipsește și prin simpla analiză sumară a pieselor dosarului, în discuțiile ambientale acesta nefolosind niciodată expresii ca “aranjam”, “trucam” licitația, cum mincinos afirmă denunțatorul în apel.

Dealtfel denunțatorii s-au simțit inițial înșelați, arătând acest aspect atât în plângerea inițială (menționând că au fost induși și menținuți în eroare), cât și în fața instanței de fond, unde au spus că își doresc sumele plătite înapoi, ulterior s-au gândit să facă acest rău gratuit inculpatului.

Chiar și urmare a noii abordări a denunțatorului împotriva intimatului (ca avocat) rezulta faptul că denunțatorul nu avusese în vedere de la început un aranjament cu avocatul sau și că dorea recuperarea cu orice pret a onorariilor plătite, nu sancționarea unei nerespectări a vreunui angajament de traficare a influenței. Orice cetățean știe că se depune plângere sau denunț la procurorii anticorupție pentru cazuri de corupție, în schimb denunțatorul se simte înșelat că avocatul sau nu și-a prestat serviciile avocatiale, sens în care face plângerea la poliție.

Denunțatorul pare în mod malitios că înțelege altceva decât îi spune inculpatul, deși în cadrul discuției ambientale, care reflecta adevărata stare de fapt, inculpatul vorbind sincer, neștiind că este monitorizat, avocatul îi explică clar cum funcționează mecanismul executării silite și nu îi vorbește despre aranjamente, înțelegeri oculte, fraudarea legii etc.

- **Atitudinea inculpatului este una constant sincera, atat in discutiile telefonice, cat si cele ambientale, sustinerile sale din faza de urmarire penala sau propunerea de arestare, din fond si apel se coroboreaza cu celelalte mijloace de proba (declaratia executorului Beiusanu Bogdan, apoi a lui Beiusanu Gheorge), interceptarile, atat telefonice cat si ambientale, cu prevederile legale in materia executarii silite si logica elementara.**

- **Analiza probelor ce sustin acuzarea contureaza faptul ca ele sunt in realitate probe in aparare, cu exceptia declaratiilor denuntatorilor, a caror atitudine oscilanta le afecteaza credibilitatea in priviinta existentei vreunei fapte evidente de coruptie.**

b) In priviinta infractiunii de spalare a banilor

Contractul de asistenta juridica incheiat nu reprezinta ascunderea adevaratei naturi a provenientei sumei de 2000 lei, prin disimularea "pretului" traficului de influenta, mai mult, in declaratia din apel, denuntoarea Onita Gabriela arata clar ca aceasta suma a fost acordata cu titlul de onorariu avocat.

Pentru aspectele evocate la punctul anterior se poate retine legalitatea incheierii contractului de asistenta juridica in schimbul unui onorariu, in vederea prestarii unei activitati de reprezentare in faza de executare silita (inculpatul vorbeste chiar de asistenta in instanta in cazul contestatiilor la executare), activitate insa tergiversata, dar care urma a fi prestata.

Neprestarea activitatii poate genera un litigiu civil sau o simpla solicitare adresata baroului unde activeaza inculpatul pentru restituirea sumei.

Cum am aratat, inculpatul nu a solicitat aceasta suma de bani pentru a-si exercita influenta pe langa executorul judecatoresc, ci pentru a asigura asistenta juridica si reprezentare pe tot parcursul executarii silite.

c) Cu privire la infractiunea de evaziune fiscala.

Prealabil si legat de infractiunea de spalare a banilor, tratata mai sus, invederam faptul ca pentru suma de 2000 lei, aceasta nu face obiectul trimiterii in judecata, nu poate reprezenta obiectul material a doua infractiuni intrucat o activitate infractionala din care ar rezulta anumite foloase materiale nu poate fi supusa unui regim impozabil, dar mai ales invederam ca pentru aceasta suma s-a platit impozitul aferent chiar inainte de judecarea recursului declarat de parchet impotriva incheierii prin care s-a respins propunerea de arestare preventiva.

Ca inculpatul a uitat sa emita chitanta aferenta incasarii acestei sume si nu a fost un act intentionat de ascundere a incasarii acestei sume rezulta si din interceptarile ambientale din 29.1.2013, in care acesta intreaba denuntatorii daca au primit chitanta, in caz contrar urmand a o emite si transmite.

Este esential a se sublinia faptul ca instanta este investita cu fapta de evaziune fiscala descrisa in rechizitoriu, mai precis aspectele pentru care s-a desfasurat si finalizat urmarirea penala si nu alte aspecte, cum ar fi chestiuni evocate in expertiza dispusa in fond (chiar daca si acestea au fost clarificate prin raspunsurile la obiectiuni si punctul de vedere al expertului parte).

Fapta intimatului inculpat, descrisa in rechizitoriu, *“de a nu inregistra veniturile realizate in perioada 2011 – 2013, in scopul sustragerii de la indeplinirea obligatiilor fiscale datorate bugetului de stat, in valoare totala de 89.184 lei”* are in vedere neplata TVA-ului, impozitului pe venit si a contributiilor pentru asigurari sociale de sanatate si a avut ca fundament raportul de constatare financiar-contabil intocmit de specialistul Sabau Viorel in 30.05.2014.

Desi acest raport de constatare face referire la procesul verbal din 25.03.2014 al Administratiei Judetene a Finantelor Publice Bihor, ale carui sesizari le preia, foloseste aceleasi constatari ale organelor fiscale, pentru care uziteaza insa de expresii relevante spre a descrie o infractiune, desi cele verificate si observate de organele fiscale nu au fost cele mentionate in constatarea DNA.

Acest raport arata ca potrivit procesului verbal din 25.03.2014 al Administratiei Judetene a Finantelor Publice Bihor *“inculpatul nu a inregistrat venituri realizate din activitatea de avocatura, eludand plata obligatiilor fiscale la bugetul de stat ...”*,

Aceasta pretinsa dar falsa concluzie, care ar rezulta din actul organelor fiscale, este preluata in cuprinsul intregului raport de constatare fiscala, care a avut ca obiect nu a se verifica daca inculpatul nu si-a inregistrat veniturile realizate, in ce perioada si ce anume venituri nu a inregistrat, din ce sursa provin, ci doar cuantumul acestor sume, *“ca urmare a neinregistrarii veniturilor realizate in perioada 2011-2013”*, considerandu-se deci evident faptul neinregistrarii.

Ca procesul verbal din 25.03.2014 al Administratiei Judetene a Finantelor Publice Bihor nu statueaza niciunde faptul ca inculpatul nu a inregistrat veniturile este evident, din lecturarea lui, ceea ce acesta a constatat sunt doua aspecte : *i)* ca inculpatul nu a depus declaratiile nr 200 pe anii 2011 si 2012, declaratii in care sa transmita veniturile sale catre organul fiscal, respectiv ca *ii)* acesta a depasit plafonul pentru care nu datora TVA in luna noiembrie 2010, prin urmare, din anul 2011 pana la data controlului ar fi trebuit sa colecteze si sa plateasca TVA, pe care il adauga incasarilor obtinute dupa acel moment.

In esenta parchetul invoca neinregistrarea veniturilor pentru anii 2011-2013 (deci adauga anul 2013), cu consecinta neplatii TVA-ului si a impozitelor aferente si nedeclararea ca platitor de TVA, neplata TVA-ului, sustinad ca prin nivelul incasarilor s-a depasit pragul pana la care inculpatul era scutit de la plata TVA.

- Legat de **omisiunea de a evidentia in documentele contabile anumite venituri** din activitatile realizate.

În referire la acest prim aspect, este adevărat că nu s-a depus acea declarație 200 în care se menționează veniturile unei persoane fizice autorizate pe doi ani (2011 și 2012), pe anul 2013, la data controlului fiind încă în termenul de depunere ce expiră la 25 mai 2014.

Pentru 2013 însă, ar fi trebuit să nu se depășească pentru raportare data de 25.05.2014, numai că toată contabilitatea fiindu-i ridicată de către DNA, inculpatul nu avea cum să declare ce venituri a avut în 2013, pentru că nu avea cum să aibă acces la acestea, nefiind în posesia documentelor contabile.

Debitele datorate bugetului de stat, calculate în cauză se datorează faptului că acesta a fost impozitat din oficiu cu sume mai mici, apoi, observând veniturile evidențiate în contabilitate s-au calculat sumele datorate cu titlu de impozit și contribuții pentru asigurările de sănătate.

Subliniem faptul că nu a existat nicio neevidențiere a veniturilor realizate și nici o sustragere de la plata obligațiilor fiscale printr-o activitate ocultă cu intenția calificată prin scopul sustragerii de la plata obligațiilor fiscale, nedepunerea declarației 200 nefiind sinonimă cu omisiunea de a evidenția într-o atare declarație vreo sumă cu titlu de venit.

Deși se poate imputa inculpatului o anumită neglijență în tinerea contabilității, așa cum acesta a declarat și se poate observa, nu și-a ascuns nicio operațiune, toate încasarile fiind evidențiate în contracte de asistență juridică, extrase de cont și chiar chitanțe înmânate clienților, toate înregistrate în contabilitate.

Că inculpatul a fost dezorganizat în tinerea contabilității o arată chiar raportul de expertiză, unde se subliniază că inculpatul avea dreptul legal de a efectua anumite deduceri, pe care nu le-a realizat, că atare conduită să nu a fost una calificată prin scopul de a se sustrage obligațiilor fiscale.

În acest sens subliniem faptul că **veniturile inculpatului s-au stabilit în cauză pe baza actelor contabile sau a altor documente legale, pentru că ele au fost evidențiate de inculpat**, deci au fost transparente și nu prin metoda estimării, de exemplu sau pe baza unor declarații ale unor terti, care să fi spus că au plătit sume de bani “la negru” (dealtfel și în discuția din 29.11.2013 inculpatul le spune denunțatorilor că nu ia bani “la negru”).

De altfel condiția esențială cerută de lege pentru a fi îndeplinite elementele constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală, indiferent de modalitatea de săvârșire se este de a de a se urmări scopul sustragerii de la plata obligațiilor fiscale.

Or, așa cum reiese și din expertiză efectuată în cauză cât și din probele administrate, nedepunerea declarației fiscale nu poate conduce la sustragerea de la plata obligațiilor fiscale, întrucât acestea sunt în final stabilite și calculate de către inspectorii fiscali pe baza actelor contabile care indică sumele încasate și cheltuielile deductibile. Cum practic toate sumele încasate de inculpat se regăsesc în chitanțierele sau extrasele de cont ale acestuia, nefiind vorba despre nici o sumă de bani primită “la negru”, în mod cert lipsește cel puțin intenția de a se sustrage obligațiilor fiscale.

De altfel nedepunerea declarației 200 constituie contravenția sancționată cu cea mai mică amendă dintre toate contravențiile stabilite de art 336 din Codul de procedură fiscală, tocmai pentru că aceasta prezintă un pericol social minim chiar și ca o contravenție, obligațiile fiscale fiind stabilite din oficiu în lipsa acesteia, urmând ca ulterior să se realizeze regularizarea, fie prin restituirea către contribuabil a eventualelor sume stabilite în plus fie prin stabilirea unui impozit mai mare, în funcție de situația concretă, calculată de organul fiscal, din încasările și cheltuielile deductibile ale contribuabilului.

Potrivit raportului de expertiza contabilă judiciară dispus în fond (obiectivul 4), nedepunerea în termen a declarațiilor fiscale atrage sancțiunea unei amenzi (art. 336 alin 1, lit. b din Codul de procedură fiscală), nu o sancțiune penală, procesul verbal de inspectie fiscală nr. 1833 întocmit de AJFP Bihor în 25.03.2014 fiind întocmit prematur pentru anul 2013, inculpatul aflându-se în termenul legal de raportare a situației fiscale, care expira la sfârșitul lunii mai a acelui an.

Prin urmare, deși fapta inculpatului a fost aceea de a nu depune declarațiile fiscale pe anii 2010-2013, nu pentru aceasta ipoteza a fost trimis în judecată, de asemenea, dacă am considera cumva că declarația 200 este un “alt document legal” care substituie documentele contabile, se observă că nu s-a omis a se evidenția în această declarație veniturile, încercând a se “înșela” statul, ci pur și simplu nu s-a depus această declarație.

Având în vedere jurisprudența constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, sintetizată mai ales în decizia nr. 385/A/2015³, unde “*acuzăția în materie penală formulată împotriva inculpatului A. constă în aceea că în calitate de avocat în cadrul Baroului București, nu a declarat veniturile realizate în perioada 01 ianuarie 2006 – 31 decembrie 2010, sustrăgându-se de la plata impozitului pe venit și, în plus, nu s-a înregistrat ca plătitor de TVA și, implicit, nu a depus deconturi de TVA în perioada menționată, sustrăgându-se de la plata TVA aferentă operațiunilor desfășurate*”, subliniem câteva principii constant evidențiate în jurisprudența instanței supreme aplicabile și în speta noastră, deși se referă la alta ipoteză a articolului 9 din Legea nr. 241/2005, respectiv litera a :

“Înalta Curte a reținut că evaziunea fiscală reprezintă conform art. 9 lit. a) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, ascunderea bunului ori a sursei impozabile sau taxabile în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale. Infracțiunea are ca element material al situației premisă existența unei obligații legale de a plăti taxe sau impozite pentru anumite activități prestate sau bunuri deținute. Omisiunea plății unei taxe datorate nu constituie infracțiunea de evaziune fiscală, dacă bunul sau sursa impozabilă nu au fost ascunse. În acest caz ia naștere pentru cel care nu a efectuat plata doar obligația de plată a taxei respective, nu și răspunderea penală. Atunci când o persoană fizică

3 Sursa : <http://www.sej.ro/1093/Detalii-jurisprudenta?customQuery%5B0%5D.Key=id&customQuery%5B0%5D.Value=130726>

nu se înregistrează ca plătitor de T.V.A., evaziunea fiscală există doar dacă bunul sau sursa impozabilă au fost ascunse (în acest sens decizia nr. 3907/2012 pronunțată în Dosar nr. x/62/2011).

Dacă veniturile au fost evidențiate în actele contabile sau în alte documente legale, dar nu au fost declarate la organul fiscal competent, atunci nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 9 lit. a), deoarece nu se poate spune că s-a realizat o ascundere a veniturilor impozabile în condițiile în care organele fiscale pot lua la cunoștință de veniturile realizate prin simpla verificare a actelor contabile ale contribuabilului, așa cum de altfel este și situația inculpatului.”

Regulile contabilitatii in materia persoanelor fizice sunt mai permissive, majoritatea neregulilor neimbracand caracter penal, ci contraventional, asa cum dealtfel si Inalta Curte s-a pronuntat constant (am citat mai sus), aratand ca : *”Rolul instanței supreme este cel de unificare a practicii judiciare. Principiile de previzibilitate a soluțiilor judecătorilor, obligă instanțele judecătorești să explice în fiecare caz în parte care sunt motivele pentru care orientarea jurisprudențială a Înaltei Curți nu este aplicabilă speței sau care sunt argumentele pentru care această orientare trebuie revizuită, cu atât mai mult, atunci când aceasta este invocată în cauză de către părți.”*

- **Legat de neevidentierea si neplata TVA**, rugam sa se observe ca pretinsa depasire a plafonului pana la care o persoana impozabila nu datoreaza TVA s-a realizat considerandu-se incasata de doua ori suma de 51.300, de la martorul Iuhas Radu Cornel.

Lasand la o parte faptul ca atat organele fiscale, cat si specialistul DNA au calculat TVA-ul aplicand procentul de 24% la suma efectiv incasata, in loc sa il extraga din suma (considerand ca a fost incasat si neplatit la buget), s-a lamurit prin expertiza din fond faptul ca depasirea plafonului s-a realizat prin incasarea sumei de 51.300 lei de la martorul Iuhas.

Aceeasi suma a fost, de asemenea considerata a fi neevidentiata in documentele contabile, aspect deosebit de important fata de cele evocate la punctul anterior.

Cu privire la acest aspect rugam a se observa ca eronat arata parchetul in motivele de apel ca aceasta suma nu a fost calculata de doua ori (referirile parchetului fiind la sumele ce au tranzitat contul fiduciar), realitatea fiind alta si ca inculpatul a incercat inutil sa explice inca prin declaratia din 19.09.2014 procurorului anchetator acest aspect, respectiv ca reprezinta o eroare de contabilitate, constand in evidentierea ca incasata a aceleiasi sume de doua ori, aceasta fiind mentionata atat in chitantier, cat si in extrasul de cont.

Nu s-au luat in considerare sumele platite de terti catre clientii reprezentati de Iuhas Cornel, in valoare de peste 1 milion de lei, incasati in contul fiduciar deschis la Leumi bank, dar din aceasta suma platita de terti s-a oprit (adica incasat / transferat prin banca) suma de 51.300 lei de catre inculpatul Portan, in contul “cabinetului de avocat Calin Portan Ioan”, deschis la Libra bank, singura suma in realitate primita (fata de cea evidentiata in trei chitante din august 2010).

Legat de aceasta suma, despre care chiar suplimentul la expertiza contabilă efectuat (obiectiunea 3) arată ca dacă se dovedește ca nu a fost încasată în numerar, plafonul de scutire TVA nu s-a depășit, sunt relevante atât declarația martorilor Vidican Cosmin și Iuhas Radu Cornel, cât și a inculpatului, care arată ca s-a plătit o singură dată, prin bancă.

Este esențială această clarificare, întrucât din momentul încasării în numerar a acestei sume, alături de aceeași sumă prin virament, devenind platitor de TVA în anii următori (2011-2014), obligațiile fiscale de la care inculpatul se pretinde că s-a sustras sunt extrem de ridicate, față de cota de TVA, pe care altfel nu ar fi datorat-o.

În acest sens, chiar jurisprudența fiscală comunitară da eficiență principiului prevalenței situației de fapt reale în fața celei scriptice, al prevalenței fondului asupra formei, în sensul că⁴ dacă o situație este menționată

4 Un bun exemplu din această perspectivă îl poate constitui hotărârea CEJ în cauza [C653/11](#) Newey (Ocean Finance) vs. HMRC referitor la interpretarea unor dispoziții din Directiva de TVA a UE. În acest caz, Curtea statuează că, pentru identificarea prestatorului și a beneficiarului unui serviciu în sfera TVA, nu sunt suficiente prevederile contractuale, chiar dacă acestea constituie un element care trebuie luat în considerare. Importantă este în principal realitatea economică și comercială, apreciere care trebuie făcută, însă, în baza

legislației naționale specifice și cu luarea în considerare a situației de fapt existentă.

Astfel, judecătorul european confirmă, din perspectiva TVA, prevalența substanței economice din conținutul operațiunilor comerciale. Această interpretare nu este singulară sau izolată în jurisprudența Curții, CEJ statuând și anterior principiul prevalenței substanței economice asupra formei (*“substance over form”*) în materia TVA (i.e. cauza [C-255/02](#)

Halifax PLS, Leeds Permanent Development Services Ltd. și County Wide Property

Investment Ltd. vs. Commissioners of Customs & Excise sau cauza [C-165/05](#) Albert Collee

vs. Finanzamt Limburg an der Lahn) - [Andreea Artenie](#), [Raluca Bontaș](#) : Cum aplicăm

jurisprudența Curții Europene de Justiție – principii generale și practica națională. Utilizarea

cazului Newey în spețe interne care nu privesc aplicarea dreptului comunitar, sursa -

<https://www.juridice.ro/388046/cum-aplicam-jurisprudenta-curtii-europene-de-justitie-principii-generale-si-practica-nationala-utilizarea-cazului-newey-in-spete-interne-care-nu-privesc-aplicarea-dreptului-comunitar.html>

eronat scriptic, neconcordand cu realitatea, ce s-a intamplat in realitate va avea relevanta fiscala.

Inculpatul a aratat in apel ca urma sa se intalneasca cu mai multi clienti, al caror reprezentant era martorul Iuhas in alta localitate decat cea unde acesta avea biroul si i se spusese ca acestia vor plati la acel moment contravaloarea onorariului, in suma de 51.300 lei, motiv pentru care inculpatul a si emis chitanta, dar intalnirea nu a mai avut loc, sens in care nici onorariul nu a fost platit, platindu-se ulterior, dupa ce tertul a platit salariatilor reprezentati de martor in contul fiduciar prin banca, din contul fiduciar platindu-se apoi in contul cabinetului, fara insa ca inculpatul sa anuleze chitantele deja completate, (ca si cum onorariul s-a si incasat), ratacind cele trei chitante cu numerele 121,122,123 / 17.08.2010, aparent existand prezumtia ca a incasat de doua ori aceeasi suma, expertiza reprosandu-i inculpatului neanularea chitantelor pentru care plata nu s-a facut in numerar.

Opinia separata la raportul de expertiza contabila judiciara (filele 5 si 6), analizand contractele de asistenta juridica dar si chitantele nr 121,122,123 din 17.08.2010, care insumate dau valoarea de 51.300 lei explica exact de ce nu s-a depasit plafonul legal, de 119.000 lei de la care urma a se plati TVA, aratand ca suma de 51.300 lei reprezenta onorariu standard de 300 lei inmultita cu numarul de 171 clienti.

Prin urmare era vorba de acelasi onorariu, de la 171 clienti, reprezentati de Iuhas Radu Cornel, problema fiind daca s-a platit in numerar sau prin banca ori de doua ori.

Potrivit declaratiei martorului Vidican Cosmin plata onorariului de avocat era facuta de un singur om (martorul Iuhas) pentru celalti si doar in cont, nu vede de ce sa se fi platit de doua ori aceeasi suma, iar cel in cauza (platitorul sumei), martorul Iuhas spune ca nu a platit de doua ori aceasta suma si nici anticipat, la momentul inceperii procesului (adica a platit din suma primita in contul fiduciar deschis pentru toti reprezentati de el pe numele cabinetului inculpatului) si nu a primit chitanta (evident pentru ca nu a platit in numerar).

Chiar in apel martorul Vidican arata inca odata ca onorariile nu se percepeau in numerar inainte de inceperea executarii, ci dupa executare si ca erau cuprinse intre 300 lei de persoana, pana la 12,4% din ce urma a fi executat.

Tot in apel martorul Iuhas reconfirma faptul ca acesta a reprezentat un numar de 500-600 angajati, ca nu a platit niciodata sume in numerar, niciodata nu s-a achitat ceva inainte de executare, ci dupa.

Realitatea este deci ca nu s-a incasat aceasta suma de doua ori si nu s-a depasit plafonul de scutire pentru obligativitatea inregistrarii contribuabilului ca platitor de TVA, fara a calcula de doua ori suma de 51.300 lei.

Avand in vedere aspectele evocate, debitele fiscal ale inculpatului pot fi recuperate prin mijloace de drept financiar-fiscal si nu au conotatii penale.

Fata de toate aceste considerente, va solicitam respingerea apelului formulat de Parchet ca neintemeiat si mentinerea sentintei instantei de fond, prin care s-a dispus achitarea inculpatului si ridicarea sechestrului instituit anterior.

Cu deplina consideratie,

PORTAN CALIN IOAN

prin av. George Papu

**DOMNULUI PRESEDINTE AL INALTEI CURTI DE CASATIE
SI JUSTITIE**